

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Actelor \(reformare\)](#) > [France](#)

Notificarea sau comunicarea actelor (reformare)

Franța

Franța

GĂSIREA INSTANȚELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 3 alineatul (1) - agenții de transmitere

Agențiile de transmitere din Franța sunt executorii judecătorești (*commissaires de justice*, nume nou atribuit executorilor judecătorești începând cu 1 iulie 2022), și greșele instanțelor.

Articolul 3 alineatul (2) - agenții de primire

În Franța, agențiile de primire sunt executorii judecătorești.

Articolul 3 alineatul (4) litera (c) - mijloacele de primire a actelor

Mijloace de primire disponibile: poștă.

Articolul 3 alineatul (4) litera (d) - limbile care pot fi utilizate pentru completarea formularului prevăzut în anexa I

Franța acceptă ca formularul-tip din anexa I să fie completat în limba franceză sau într-una dintre următoarele limbi: engleză, germană, italiană, spaniolă.

Articolul 4 - organismul central

Autoritatea centrală este Departamentul de asistență reciprocă, de drept internațional privat și de drept european (Département de l'entraide, du droit international privé et européen, DEDIPE).

Adresă:

Ministère de la Justice (Ministerul Justiției)

Direction des Affaires Civiles et du Sceau (Direcția afaceri civile și sigilii)

Département de l'entraide, du droit international privé et européen - DEDIPE (Departamentul de asistență reciprocă, de drept internațional privat și de drept european)

13, place Vendôme

F-75042 Paris Cedex 01

Tel.: + 33 1 44 77 61 05

E-mail: entraide-notifications.dacs@justice.gouv.fr

Cunoștințe lingvistice: franceză și engleză.

Articolul 7 – asistență în cazul cererilor privind adresa

Franța nu are o autoritate competentă pentru a căuta o adresă [articolul 7 alineatul (1) litera (a)] sau a efectua căutări într-un registru de evidență a populației [articolul 7 alineatul 1 litera (b)].

În temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c), solicitanții sunt invitați să consulte următoarele site-uri de informare:

- Pentru căutarea adresei unei persoane:

- Service Public

Link de conectare: <https://www.service-public.fr/>

- Pagini albe

Link de conectare: <https://annuairepagesblanches.org/>

- Pentru căutarea adresei unei societăți:

- Infogreffe

Link de conectare: <https://www.infogreffe.fr/>

- INPI

Link de conectare: <https://www.inpi.fr/>

Pentru actele de sesizare a instanței și titlurile executorii, solicitanții pot consulta, de asemenea, executorii judecătorești competenți din raza teritorială a curții de apel în care destinatarul avea ultimul domiciliu cunoscut.

Toate informațiile privind executorii judecătorești pot fi obținute de la Camera Națională a Executorilor Judecătorești:

Tel : +33 1 49 70 12 90

E-mail : cnhj@huissier-justice.fr

Link de conectare: <http://www.huissier-justice.fr/>

În temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c), Franța nu desemnează autorități cărora să li se adreseze cereri de căutare a adreselor.

Articolul 8 – transmiterea actelor

Franța acceptă ca formularul-tip A din anexa I să fie completat în limba franceză sau într-una dintre următoarele limbi: engleză, germană, italiană, spaniolă.

Articolul 12 – refuzul acceptării unui act

Nu se aplică.

Articolul 13 – data notificării sau a comunicării

Dreptul francez nu prevede, în general, termenul în care hotărârile trebuie notificate sau comunicate.

Cu toate acestea, hotărârile pronunțate în lipsă sau hotărârile considerate contradictorii sunt nule și neavenite dacă nu au fost notificate în termen de șase luni de la data lor (articolul 478 din Codul de procedură civilă). Dacă este necesar, procedura poate fi reluată printr-o nouă citație în cazul în care acțiunea nu este prescrisă.

Articolul 14 – certificatul de efectuare a notificării sau a comunicării și copia actului notificat sau comunicat

Franța acceptă ca formularul de cerere K să fie completat în limba franceză sau într-una dintre următoarele limbi: engleză, germană, italiană, spaniolă.

Articolul 15 – cheltuieli de notificare sau comunicare

Quantumul taxei de notificare sau comunicare de către un executor judecătoresc este de 48,85 EUR. Această sumă trebuie plătită direct în contul bancar al executorului judecătoresc căruia i-a fost adresată sesizarea. Această taxă trebuie plătită la notificarea sau comunicarea actelor, cu excepția cazului în care solicitantul beneficiază de asistență judiciară. Ar trebui să se ia legătura cu executorul judecătoresc pentru a obține coordonatele bancare ale contului către care urmează să se efectueze viramentul.

Pentru notificarea sau comunicarea actelor în departamentele și colectivitățile de peste mări, în conformitate cu [articolul A444-10 din Codul comercial](#), taxa se majorează după cum urmează:

1. cu 30 % în insulele Wallis și Futuna, în Saint Pierre și Miquelon și Mayotte (și anume 63,51 EUR);
2. cu 29 % în departamentele Guadelupa și Martinica (și anume 63,02 EUR);
3. cu 27 % în departamentul Guyane (și anume 62,04 EUR);
4. cu 37 % în departamentul Réunion (și anume 66,92 EUR).

Articolul 17 – notificarea sau comunicarea prin intermediul agenților diplomatici sau al funcționarilor consulari

Franța se opune ca un alt stat membru să notifice sau să comunice acte judiciare pe teritoriul său prin intermediul canalelor consulare sau diplomatice, cu excepția cazului în care persoana căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul este cetățean al respectivului stat membru.

Articolul 19 – notificarea sau comunicarea electronică

Legislația națională nu permite notificarea sau comunicarea unui act printr-un simplu e-mail, însă, în temeiul articolului 19 alineatul (2), Franța permite notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice sub rezerva următoarelor condiții suplimentare:

- procedura utilizată trebuie să garanteze fiabilitatea identificării părților la comunicarea electronică, integritatea documentelor adresate, securitatea și confidențialitatea schimburilor, stocarea transmisiilor efectuate și să permită stabilirea în mod cert a datei expedierii actului și a datei când acesta a fost pus la dispoziție sau a datei primirii de către destinatar (articolul 748-6 din Codul de procedură civilă);
- pentru a fi valabil, actul de notificare sau comunicare trebuie să menționeze consimțământul destinatarului de a i se notifica sau comunica acte prin mijloace electronice (articolul 662-1 din Codul de procedură civilă) și data și ora la care destinatarul actului a luat cunoștință de acesta (articolul 663 din Codul de procedură civilă).

Articolul 20 – notificarea sau comunicarea directă

Franța nu se opune posibilității de notificare sau comunicare directă prevăzută la articolul 20 alineatul (1). O astfel de notificare sau comunicare directă este autorizată atunci când este efectuată de executorii judecătorești și de grefele instanțelor, în cazul în care această sarcină le este încredințată în mod expres de dreptul intern.

Articolul 22 – neprezentarea pârâtului la înfățișare

Atunci când o citație sau un act echivalent a trebuit să fie transmis într-un alt stat membru în vederea notificării sau a comunicării, în cadrul prezentului regulament, și când pârâtul nu s-a prezentat la înfățișare, pronunțarea hotărârii se suspendă atât timp cât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul 1.

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), un judecător francez poate să se pronunțe dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (2).

Articolul 29 – relația cu acordurile sau înțelegerile dintre statele membre

Convenția din 1 martie 1954 privind procedura civilă

Convenția din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială

Acordul dintre Franța și Germania de facilitare a aplicării Convenției de la Haga din 1 mai 1954 privind procedura civilă, semnat la 6 mai 1961

Convenția din 1 martie 1956 dintre Franța și Belgia privind asistența judiciară reciprocă în materie civilă și comercială, modificată prin schimbul de scrisori din 23 august 1960 și 30 august 1960

Acordul din 5 aprilie 1967 dintre Guvernul Republicii Franceze și Guvernul Republicii Populare Polone de facilitare a aplicării Convenției de la Haga din 1 mai 1954 privind procedura civilă

Convenția din 2 februarie 1922 de facilitare a efectuării actelor de procedură între persoanele care locuiesc în Franța și în Regatul Unit

Acordul dintre Republica Franceză și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia de facilitare a aplicării Convenției de la Haga din 1 mai 1954 privind procedura civilă, semnat la Belgrad la 29 octombrie 1969

Convenția dintre Republica Franceză și Republica Socialistă România privind asistența judiciară în materie civilă și comercială, semnată la Paris la 5 noiembrie 1974

Convenția dintre Republica Franceză și Republica Austria privind asistența și cooperarea judiciară, adițională Convenției de la Haga din 1 mai 1954 privind procedura civilă, semnată la Viena la 27 februarie 1979

Convenția dintre Republica Franceză și Republica Populară Ungară privind asistența judiciară în materie de drept civil și dreptul familiei, privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești, semnată la Budapesta, la 31 iulie 1980

Convenția dintre Republica Franceză și Guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace privind asistența judiciară și recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, dreptul familiei și drept comercial, semnată la 10 mai 1984

Convenția dintre Republica Franceză și Guvernul Republicii Populare Bulgaria privind asistența judiciară în materie civilă, semnată la Sofia, la 18 ianuarie 1989

Articolul 33 alineatul (2) – notificare privind exploatarea înainte de termen a sistemului informatic descentralizat

Nu este cazul.

■ Ultima actualizare: 01/12/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.